

tiske, og der er ingen tvivl om, at genopbygningen af Irak er helt central, en udfordring, hvor Danmark skal gå forrest.

Landet skal ikke blot genopbygges efter den netop afsluttede krig, for forud for krigen gik endnu en krig og en årrække med skrappe sanktioner. Mange irakiske børn kender ikke engang til et liv uden for sanktionernes skygge, og der er ingen tvivl om, at behovet for genopbygning i Irak er enormt. Derfor er vi helt enige i intentionerne, som jeg sagde før, bag forslaget. Vi er til gengæld ikke enige i finansieringen.

Det foreslås, at der afsættes 100 mio. kr. af den såkaldte Mifresta-ramme til at finansiere forslaget. For os er det tvivlsomt, om finansieringen af kurser afholdt i Danmark for herboende irakere kan henregnes under udviklingsbistand. Derfor vil en finansiering, som den foreligger, betyde et fald i det samlede omfang af Danmarks officielle udviklingsbistand, og i Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at det er bedre at bruge Mifresta-midler til forskellige indsatser i Irak. Derudover er der også på nuværende tidspunkt mulighed for, at ngo'er, som også omfatter herboende irakere, kan søge om bistand til konkrete genopbygningsaktiviteter over Udenrigsministeriets ngo-bevillinger.

Vi er bekendt med, at Udenrigsministeriet allerede har etableret en database over personer, der ville kunne anvendes i forbindelse med gennemførelse af konkrete genopbygningsprojekter, og vi vil gerne opfordre til, at Udenrigsministeriet udbygger denne database og sørger for at trække på den i videst muligt omfang.

Det vil være af stor værdi for genopbygningsprocessen i Irak, at man trækker på irakere, som allerede har erfaringer med at leve i et demokratisk land, altså efter deres ophold her i Danmark. Endelig, må vi så sige, har integrationsministeren jo også midler til repatriering af irakere, så vi vil gerne støtte, at nogle af disse midler bruges til virkeliggørelse af intentionerne bag dette forslag.

Så Socialdemokraterne er enige i intentionerne, men vi kan ikke støtte forslaget med den foreliggende finansiering.

Formanden:

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Det er en normal og god tradition, at folketingsmedlemmer holder alle følelsesudbrud tilbage eller i hvert tilfælde i tømme, når man står på

dette ophøjede sted. Men jeg må tilstå, at det i dag falder mig svært.

Jeg er simpelt hen blevet grebet af de hensigter og perspektiver, der ligger i dette beslutningsforslag, så det er mere end vanskeligt for mig at beherske mine følelser.

Jeg ser det hele for mit indre øje, jeg ser Det Radikale Venstre under anførelse af den tidligere udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen, stående foran de i Danmark boende irakere og i fuld færd med at forvandle dem til gode mennesker og troende demokrater. Jeg ser hr. Helveg Petersen løfte sin hånd og istemme den gribende demokrativise: Kringsat av fiender. Jeg ser fru Elsebeth Gerner Nielsen i god og ædel gang med at forvandle tilbagestående irakere til fremskridtsvenlige borgere, der for den sags skyld kunne stemme på Det Radikale Venstre.

Ja, jeg ser såmænd også fru Marianne Jelved med de små børn på skødet, der, som det hedder om en anden børneven, leger hende ved barmen, mens fru Marianne Jelved blidt og elskeligt lærer dem, at demokrati er godt, diktatur er ondt. En gribende vision, et opbyggeligt syn, en så ædel, rørende beskæftigelse, at det for et følsomt menneske kan være vanskeligt at holde tårerne tilbage.

Men utak jo verdens løn. Selv i et grebet menneskesind kan så andre associationer dukke op, pludselig melder sig en helt anden forestilling.

Kl. 20.30

Da jeg i anden omgang læste om Det Radikale Venstre, der ville tilbyde herboende irakere kurser i demokratiforståelse og demokratiopbygning, kom jeg sandt at sige til at tænke på George Orwells berømte bog »Animal Farm«, på dansk »Kammerat Napoleon«, hvor der også er sådanne kurser i demokratiforståelse.

Det er kammerat Napoleons propagandaminister, grisen Squeeler, der afholder disse kurser i demokratiforståelse og demokratiopbygning, og kurserne består i, at fårene bræger i kor: Fire ben godt, to ben ondt. Hvis nogen er uenig i Squeelers demokratiforståelse og kommer med indvendinger, så bræger fårene straks: Fire ben godt, to ben ondt. Og til sidst holder alle kritiker inde, og den sande, enige demokratiforståelse opstår.

Sådanne upassende associationer kan dukke op i et ellers grebet menneskesind, når man læser indholdet og bemærkningerne til dette beslutningsforslag om tilbud i kurser i demokratiforståelse og demokratiopbygning. Og mon ikke associationerne kan hænge sammen med, at